

μεταπίπτειν). Ἐναλλάσσομαι, alternate, Ἐμπεδοκλῆς 17.12 ἧ δὲ διαλλάσσοντα διαμπερὲς οὐδαμὰ λήγει 35.15 ζωρά τε τὰ πρὶν ἄκρητα διαλλάξαντα κελεύθους. || **διαλλάσσεσθαι**. Συνδιαλλάσσομαι/συμφιλιώνομαι, be reconciled, Ἀρχύτας 3.10 στάσιν μὲν ἔπαυσεν, ὁμόνοϊαν δὲ αὖξησεν λογισμὸς εὐρεθεῖς . . . τούτῳ γὰρ (sc. τῷ λογισμῷ) περὶ τῶν συναλλαγμάτων διαλλάσσομεθα.

διαλογίζεσθαι. Διαλογίζομαι/στοχάζομαι, consider/meditate, Δημόκριτος 112 θείου νοῦ τὸ αἰετὶ διαλογίζεσθαι καλόν. Πρβλ. διανοεῖσθαι, μητίειν, νοεῖν, σκέπτεσθαι.

διάλυσις. Διάλυση, dissolution, Δημόκριτος 297.2 ἔνιοι θνητῆς φύσεως διάλυσιν οὐκ εἰδότες ἄνθρωποι.

διαμείβειν (συνών. ἀλλάσσειν, διαλλάσσειν). Ἐναλλάσσω, interchange, Παρμενίδης 8.41 γίγνεσθαί τε καὶ ὄλλυσθαι, εἶναί τε καὶ οὐχί, καὶ τόπον ἀλλάσσειν διὰ τε χρόα φανὸν ἀμείβειν Ἐμπεδοκλῆς 21.14 αὐτὰ γὰρ ἔστιν ταῦτα, δι' ἀλλήλων δὲ θέοντα γίγνεται ἀλλοιωπά· τόσον διὰ κοῆσις ἀμείβει.

διαμένειν (τύπ. διαμύμνειν, ἀντίθ. σκίδνασθαι). Παραμένω, remain, Δημόκριτος 100 ὅτε μὴ διαμένουσιν ἐπὶ πολλὸν οἱ πειραθέντες φίλοι, δύστροπος A 135 (55) (DK II 116,12) διὰ πλείστου τε κενοῦ διέρχεται (sc. ἀήρ) καὶ ἥκιστα διαμύμνει.

διάμορφος. Ἀλλόμορφος, of different form, Ἐμπεδοκλῆς 21.7 ἐν δὲ Κότῳ διάμορφα καὶ ἄνδιχα πάντα πέλονται.

διαμπερὲς 1 (συνών. ἡνεκές, ἡνεκέως). Διαρκῶς, continuously, Ἐμπεδοκλῆς 17.6, 17.12, 26.11 καὶ ταῦτ' ἀλλάσσοντα διαμπερὲς οὐδαμὰ λήγει **2** (συνών. διαμπερέως). Πέρα γὰρ πέρα, all the way, Ἐμπεδοκλῆς 17.31 εἴτε γὰρ ἐφθείροντο διαμπερὲς, οὐκέτ' ἂν ἦσαν 100.4 ῥινῶν ἔσχατα τέρθρα διαμπερὲς.

διανοεῖσθαι. Νομίζω, believe/think, Δημόκριτος 155.2 εἰ κῶνος τέμνοιτο παρὰ τὴν βάσιν ἐπιπέδῳ, τί χρὴ διανοεῖσθαι